

NÓGRÁDI LAPOK

politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

Előzetes feltételek:

Egyes évre 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Évesre 1 P. 50 kr.
Előzetes lebet. csopda a kiadó hivatalban 12. Ulyanaton.
A lap szellemi rendezés. s a nyitáshoz való utolsó minden költségeknek a szerkesztésébe kerülnek.

Hirdetések díja:

Öt hónapban pedig 3 kr.
Helyi hirdetés 20 kr.
Nyitóléte 30 kr.
Hirdetés 10 kr.
Hirdetés 10 kr.
Hirdetés 10 kr.
Hirdetés 10 kr.
Hirdetés 10 kr.
Hirdetés 10 kr.
Hirdetés 10 kr.

B.-Gyarmat, decz. 6.

A legközelebb lefolyt megyei közgyűlés száma, elvi jelentőségű határozat hozatalára volt hivatva.

És a megyei bizottmány a feladatának ritka tapintattal s megnyugtató határozottsággal felelt meg.

Ismerve megyénk bizottmányának alkatelesit, eddig sem volt okunk kételkedni abban, hogy dacára a közlebbi években talán túlságosan is élére állított pártéletnek, mindannyiszor tömörülve látandjuk a politikai pártok különvált hivatát, valahányszor azt a párttekinetekon fölülálló közérdek megköveteli; mégis kellemesen meglepők voltak a szerzett tapasztalatok, miután az ország számos törvényhatóságának határozatai az ellenkező lehetőségét is sejtethették. —

Meggyőződhetünk arról, hogy megyénk bizottmányának tulnyomó többségét oly szellem lengi át, mely lehetetlenné teszi az extra-vagans fraktiók, bár pillanatnyi, fölönnyre jutását s oly tapintat jellemzi, mely élet veszi a legkényesebb kérdéseknek a könnyű megoldást eszközöl a legnehezebb helyzetben is.

Nem titok előttünk, hogy a partikularismus tulvitt dédelgetése, nem egy törvényhatóságban, mily merész harcra kelt az ország egyetemese érdekelével az új területi felosztás kérdésében s nálunk még az ellenzék közből is csak egyetlen ember emelt szót az új arrendozás eszméje ellen s az is csak az állandó bizottmány ülésében, dacára hogy az országos ellenzék vezére nem kételkedt magát ezen eszme határozott ellenségének vallani, s dacára hogy a felszólaló szerint megyénk az új felosztás következtében 3 □ mértföldet veszít feltékenyen őrzött területéből.

Tudják azt is, hogy Segesvár körlevele, a nemzetiségi törvény megváltoztatásáról, nem egy törvényhatóságnál keltett viszhangot, s nálunk dacára más ajku polgártársaink tekintélyes számának, általános rosszallással találkozott.

S míg Somogyban, Esztergomban és egyebütt kétes eredményű küzdelmet keltett Arad város és Zemplén megye körlevele, mi a tudomásvételt indítványozó szónok figyelmes meghallgatása után, vita nélkül határozottunk a körlevelek szellemében felírni az országgyűléshez és Deák Ferenczhez, dacára hogy a felekezetiesség nem utolsó gyengéink egyike. —

Mindenzen momentumok igazolják a fenebbi állításokat s elig fontosak

arra, hogy figyelemre méltassuk s azokból a jövőre megnyuvást mérítsünk.

Deák Ferencz egyházpolitikája és a papság.

Országosan tudva van, hogy a r. cath. egyház főpapaága ellenzi Deák Ferencznek az egész mivelt világ által lelkesedéssel fogadott egyház politikai programját: s így az engedelmes alpapság is tohétsége szerint agitál ellene. Nógrádban is igen zokpn vette a megyei bizottmány világi tagjainak azon pártkülönbség nélkül hozott határozatát, mely szerint Arad városa s Zemplénmegye fölhívására, a program szellemében fölírunk, s jelsz hazánkfiát is üdvözöljük. Tuntetve hagyják el a termet, holott nagy köszönettel tartoznak azoknak, kik a vitakozásnak élet vették; mert annyi bizonyos, hogy az a clerusnak nagy erkölcsi vereségével végződött volna.

Ámbár az egyháziak vezérszónoka azt vitatá, hogy a vallást érdeklő ügyekben Deák Ferencz is csak tanítvány és nem tanító: vesztünk magunknak még is bátoraságot, a tárgy fontosságához illőleg, minden szenvédelly nélkül, megvitatni a kérdést.

Határozottan állítom, hogy a clerus eljárása a keresztény vallás alapelveibe ütközik. Ugyanis ópen az ad a keresztény vallásnak szent magasztosságot, hogy alapelveinél fogva az állammal nem szövetségzik világi czélokra. Lényegesen különbözik az óskori vallásoktol, melyek a rabszolgaságot, s más, az emberi méltóságot mélyen sértő államintézményeket a vallás szentségével védelmezték, hogy az állammal szövetségben a tömegek fölött uralkodhassanak. Ilyen volt többi közt a rómaiak pogány vallása is.

Midőn Krisztus, a nagy vallásalapító látta, hogy az ábrándos várakozásban élő zsidóság, a világ fölött uralkodó Romával szemben is mind egyre várja a szabadítót, ki őt ellen-ségeitől anyagi erővel megszabadítandja: megfogalmazott lelkében a nagy gondolat: Isten országát megállapítani e földön. A keresztény vallásban egy erkölcsi birodalmat alapított ő, melynek tagjai emberi méltóságuk óntudatára ébredve, s megértve nemes rendeltetésüket, az Isten közös atyjuknak tekintették, egymásközt pedig a felebaráti szeretet kapcsolatában rang, szín, s faj különbség nélkül testvérek legyenek. Nyíltan hirdeté, hogy az ő állammal nem földi; és hogy az állammal

minden aurlódást kikerüljön, azt parancsolja, hogy adjátok meg a császárnak a mi a császáré és Istennek a mi az Istené.

E szerint a keresztény vallás életföltétele az államtól külön válás, és a szellemi czélok utáni törekvés.

A nagy alapító mélyen meg volt győződve, hogy a lélekben fölemelkedett keresztény le fogja rázni a rabláncokat, s okköt a kereszténység oly erkölcsi hatalommá fog válni, mely szabadá és boldoggá teszi a világot.

Es valóban a keresztény vallás, dacára azon égbe kiáltó visszaéléseknek, melyek annak nevében elkövetettek; új alakot adott a világnak; mert a hol a papi uralmat megtörni, a vallás nagy elveit érvényre emelni, s igazi keresztény életet létre hozni sikerült: ott a polgári s politikai szabadság annak nyomában fölvirult. Napjainkban a legmélyebb vallásosságú keresztények egyszerűs mind a legszabadabb nemzetek.

Midőn a római birodalom összeomlott: az elkülönözöttségben fejlődött, s az állam által ignorált keresztény vallás nagy erkölcsi hatalommá növekedett. Am de a pápák és a papság megtagadva a kereszténység jellegét, világi befolyás után törekedtek, s leigazták az államot, a királyságot.

A reformáció segítségére jött az államoknak az által, mert a lelkiekre utalta a vallást. Az óta folytonos küzdelemben áll az egyház az állammal. Az egyház örökösök hirdett világi hatalmát végső kétségbeeséssel védi; nem igen válogatva az eszközökben, csak célját érje: am de a modern állam az egyszer elfoglalt tért nem engedti át egykori zsarnokának az egyháznak, hanem azt a kereszténység erkölcsi birodalmára utalja.

Es valóban csakis akkor lesz vallásosabb s így boldogabb a világ, ha az egyház az államtól végkép elválasztva, a papság tisztán a lelkiekre lesz utalva. Midőn az államtól független egyházak derék papjai, biblíával kezökben, a vallás tekintélyével fogják ellenőrizni a világi visszaéléseket, hveik valamerkökői életének nemesítése lóvén hivatásuk egyedül czélja.

Ez idő szerint Németországban állott ki az állammal, s az erős állam oly rendszabályokat léptetett életbe, melyek az egyház függetlenségével sok részben ellenkeznek. Német földi; és hogy az állammal

vcendő, az amerikai rendszert hozta javallatba, vagy is azt, hogy az egyház szabad legyen a szabad államban, csak hogy magában őrtetődik, hogy elkülönítve is maradjon az államtól.

Mentse meg Isten hazánkat azon szorongatásaitól, hogy a változókony állam hatalmába kerítven az egyházat, azok papjait zsoldosokként fizesse s velök rendelkezessék.

Az államot csak a felügyelési jog illeti meg, nehogy a vallás ügye alatt annak biztonsága veszélyeztesse. Nem avatkozhatik az állam a vallások szervezkedésébe; de ha az nem olyan, mely neki biztonságot nyújt; felügyeleti jogát akként fogja gyakorolni, hogy a törvényes visszaéléseket ellensúlyozza. Ily védőezköz többi közt a jus placeti, s a korona kinevezési joga. s a t.

Jól értjük meg egymást. Senki nek se jut eszébe szent dolgokban a papság fő befolyását korlátozni: de minden gondolkodó ember ósmintén óhajlja, hogy az egyházak, főleg pedig a nemzet többségét képező r. cath. egyház a világi ügyekben (circaprofana) oly önkormányzati szervezetet nyerjen, mely az állammal is teljes biztonságot nyújt. Bőlcva lasztási törvény alapja az ily szervezetnek, a mi a r. cath. egyház elveivel nem ellenkezik; mert a kereszténység első századaiban a hveik választották püspökeiket, s ez a gyakorlat most is fen áll Amerikában, és sokkal nemesebb és keresztényibb intézmény, mint a kegydri kinevezések. Oda kell a r. cath. hveiknek törekedniök, hogy a magyar cath. egyház, szervezet tekintetében ép úgy példányul szolgáljon a világnak, mint protestans egyházaink, melyekben a dúság és szegény immár negyedik százada, hogy teljes jog egyenlőséggel bír, a nélkül, hogy az értelmiség és felsőbb osztályok vezérlő befolyása e miatt csorbát szenvedne. Ezekben it a pápás a szent dolgoknak egyedül bizományosa, s a világi ügyekben is kellő befolyással bírnak; de nem annyival, hogy a hatalmat magukhoz ragadhassák. A ki előtt szent a tulajdon és család: az tisztelőtben tartja az egyházat vagyonát; de azt minden polgár joggal megkivánhatja, hogy az egyházak javait okszertően osszák föl saját szükségleteik földözésére, hogy az állam segélyét szükségén tul igénybe vennök ne kellessék, lévén hazánkban oly szegény egyházak is, melyeket meggyámolítani az állammal nagy érdekében van. Ha a világiak döntő befolyástól félnek a papok: annak van értelme; csak

hogy az egyházi reformokat — értve ez alatt a világi ügyeket, — elodázzni az egyház tekintélyének súlyos csökkenése nélkül többé nem lehet.

Az ily reformok a vallás szellemi, erkölcsi oldalát távolról sem támadják meg. A fél uton nem szabad megállapodni. Az aó papásztól kezdve fölfelé egészen a pápáig szabad választási alapon kell fektetni a cath. egyház szervezetét.

Csak akkor válnék a pápa egy erkölcsi birodalom nagy tekintélyű fejedelmévé, ha az egyetemes catholicismusként volna kifolyása, kinek fejedelmi javadalmazásáról gondoskodni lehetne a nélkül, hogy a keresztény vallással össze nem egyeztethető állami hatalmat kellessék gyakorolnia.

Csak bámulni lehet azon vakágon, midőn cath. egyén, vagy alpap Deák Ferencz indítványa ellen harcol; mert az végeredményben a cath. egyház függetlenségét és az állami mindenhatóság korlátozását jelenteli. —

Bodnár István

B. Gyarmat dec. 6.

Szerkesztő ur! Az egyszeri tiszteendő úr fellépését a cathedra, ekképen szólta vala halgatónak: Kedves hivat! Amit én tudok, azt ti nem tudjátok, — amit ti tudtok, azt én nem tudom; amit pedig a harangozó komán tud, azt sem én nem tudom, sem ti nem tudjátok. — Nagy fejtörést okoz a szajtos gyülekezetben; a mely sphyxi talány értelme pedig végre is egyszerűen oda lyukadt ki, hogy a hívek nem tudhatták azt, miszerint a tiszteendő úrnak a kezmondása alatt rongyos a nadrágja; — ezt csak ő tudhatta; a tiszteendő úr viszont nem tudhatta, vajjon a hívek hókezesége oly fokozatra fog-e emelkedni, hogy a rongyos nadrág kijáratának költségét ajánlják, — ezt csak ő tudhatták; végre azt sem a tiszteendő úr nem tudhatta, sem a hívek nem tudhatták, vajjon a harangozó díjazást viselő tisztelt egyenés, ki mellettségével a tiszteendő úrnak az udvari szabó rangját is egyesíté, hajlandó lesz-e a rongyos nadrágot, a hívek által esetleg tozódott áldozat igénybevétele nélkül, ingyen megparáználja? —

TÁRCZALEVÉL

Bécs december 2-án.

Az elmúlt két nap, melyek emléke bizonyára hosszan tartó kegyeletes benyomással leendő Bécs lakóira, méltán koronájának nevezhető azon nevezetes napoknak, melyeknek ez év folyója alatt Bécs tanúja és tényezője volt. Az általános ismert tisztelet, melylyel a székvaros uralkodója iránt viseltetik, sejtnei engedé, miszerint hűmmel ragadja meg most az alkalmat ezen tisztelet, hódolata és szeretetének nyilvánítására azon napon, melyen uralkodó koronás fejedelme 25 éves uralkodásának forduló napját üli; s ezen sejtetem valószínűsít, az egyenes buzgalma hozzájárulásával kifejtett fényes ünnepegy föltöltés a közvárosnak.

Az örműnap december 1-én esteli imponans; Bécshez illő kiváltságos kezdődött. Bár a hivatalos rendelet szerint csak a belváros hivatalos épületei voltak kiváltságosok, (a privát házak kiváltságos a tulajdosok és lakók tetszésére bízott), mind azáltal nem volt épület az egész belvárosban, mely önkényes kiváltságos által az ünnepegy emeléséhez hozzá nem járult volna; ugyanez áll a külvárosok legnagyobb részéről is, melyek hasonlóképen üdvözölt fejedelmüket jubileumának előestéjén.

Esteli fél-hét óra körül gyűltek meg az ünnepegy előhírnökei, hogy néhány percz alatt egy lángban úzó fényűzőnek városszaját az egész várost, utczáira eszáva a kvancsi nézők őriási seregét. Egyidejűleg

Hasonlóképen vagyok én szerkesztő úrral, a nélkül hogy magamat akár a tiszteendő ur hivatalos állásának gravitása, akár a harangozó tiszt fontossága, akár végül a hívek tekintélyes corporatiójának tehetőségével párhuzamba állítsam bátorokodnam; csakis mint egyszerű laicus szívalól fel tudakosván, hogy hát a végezt kedveztől maholnap azonosra ránk virradandó új évtől kezdve mi történik a Nögrádi Lapokkal? Persze hogy itt ismétlődik a sphyxi enigma; hogy t. i. amit én tudok, azt ön nem tudja, amit ön tud, azt én nem tudom; amit pedig a közönség tud, azt sem én nem tudom, sem ön nem tudhatja. — De valamint a megfőjtést az elsőleg idézett példánál megadám, úgy nem késem ezt a másik kérdésre vonatkozólag is megfőjtőre, hogy t. i. ön nem tudhatja: vajjon fog-e ön akarai oly, habár nagyon igénytelen, de buzgó munkatára lenni jövőben is a Nögrádi Lapoknak mint a bugy rím fogták, hogy eddig az valék? *) én pedig továbbra nem tudhatom, engedne-e ön nekem jövőre is terti a címzett lap mindenféle rovataiban? végre azt absolute nem tudhatja egyikünk sem, vajjon a közönség fogja-e az ily "egyesült erőkk" folytatásod lapvállalatot pártfogásával (az-az hogy évenkénti pontos előfizetéssel) annyira gyámoltatni, hogy a kecske is jöjjék, a káposzta is megmaradjon. A kecske alatt bátor vagyok igen tisztelt szerkesztő ur ezuttal önt érteni, amennyiben levegőből a szerkesztő sem élhet, — a káposzta, a hasznos főszéknek fogalma alá pedig K. i. nyomdász tisztelt barátunk sorolom, a ki ismét nem kötelez betűket, nyomdát, festéket, időt, nyomdászegedeket kellő garantiaik előleges megléte nélkül feljárnani.

A másik oldala a doloknak mindjárt talán az volna, hogy hát szükséges-e ilyen vagy olyan szempontból a N. L. nak jövőbeni fenállása? Ez nehéz kérdés a mostani válságos időkben, midőn egy röpiratiás szerint azt sem lehet tudni, hogy vajjon lová. melyik párthoz tartozunk? miután most épen azon boldog chaosban élünk, hogy mint a világ, teremés előtt, minden pártmátyalat annyira szétuon, vagy annyira összeolvadt, hogy teljesen alaktalauul enyészik el a fusio, coalitio s más ily par-

*) Sietek itt (a szerkesztő helyett) megjegyezni, miszerint az én cselekvésem közreműködése a lap sorsára nézve semmi legkisebb nyomattal nem bír, kár tehát magamnak e részben bármely legkisebb jelentőségét srogálnom. Egy kecske nem tezi a nyarat s. t. b. — Ez mind igaz lévén, halgatók, és vagyok illő tisztelettel. C.

az illuminatio kezdetével katonai zene-csapatok vonultak a belváros főtereire, bársány szavakkal föltöltve a hullámzó csapatok elfojtott zaibongásait; a nép már-már kifáradva a szemkápráztató fény szemléletében össze-össze csoportosult a zene körül, hogy a kedves melodiák hallgatásában megpihenve, folytassa tovább kíváncsi szemléletét. — Az illuminatio teljes kifejtését sem kis részben gátolá a meglehetősen erős szél, úgy, hogy a gázlángokból készült alakok és emblémák ritkán érthették el teljeségüket. Legvaltokevényebb volt a fényjáték a Duna csatorna partjain levő házak homlokzatain; a Ringstrasse fényben úzó épületei közül tündérleg emelkedtek ki Vilmos és Lajos Viktor főherczgek palotái, az első a palota stylje szerint izléstelenen elrendezett kiváltságosával, az utóbbi egy, a balkonon ezer gázlángból elővárasztott őriási nagy kétféjú sással; ezekéi leginkább megkülözteté az amerikai és török köztégek. Néhány Ring-hárho is nagy költséggel járó fényt fejtett ki, jeletül annak, hogy itt a krach még nem okozott sötétséget. Dr. Felder polgármesternél tündököl a városi ezimerek és koronák, hatalmas kontrasztot képeztek a teljesen sötét operaszínházzal. Benn a városban legfényesebb volt a kiváltságos a Graben, Hof- és Wipplingerstrassen.

Hét óra tájban indult ki a fejedelmi család körutjára, és pedig ő Főlsége a császár Rudolf koronaherczeggel nyitott a Főlséges fejedelem asszony pedig zárt udvari kocskon; a lassú menet a Burgból kiinnulva és a Kohlmarkt, Hof, Indenplatz,

lamentális magyar fogalnak tömkelegében. (ön mint gyakorlati ember, azt fogja megjegyezni, hogy miután a N. Lap nem politikai közlöny, nincs is szükség az ily chikuszerak esélyeirel voszódni. — Én azonban mint habár kövőbbé gyakorlati, de a jó és rossz időjárás egy fatális tyukozómén ségelyével úmni biztonszággal elő értekelő időjárásról azt vagyok hitván erre viszont megfőjtőre, hogy valamint viz- és méz alkatarok nélkül a testi lények szervezetei meguon alakulhat, úgy a metaphoricus értelemben tett politika nélkül is szemiféle vállalat, legyen az anyagi és szellemi, fen nem állhat. Szerintem tehát igen is szükséges volna, hogy ha az 1874-ik év is megostli a maga "Nögrádi Lap"-ját, s hogy ennek vezetése oly alapon lenne fektetve, mely a mostani országos zür és zavar bomályának közepette is határozott alakot öltve, jölezu fogná, miként Nögrádmegyeének van egy oly organuuma, mely annak érdekeit felkarolja, képviseli, s egy tisztultabb jövő előkarja vezérleri. Nem hagyható itt ki talán a számításból a másik foalló lap szándékai, valamint azon kérdés sem, vajjon ezentelra is oly divergens álláspontot akar-e két lap egymás irányában elfoglalni mint eddig? Igaz, hogy ez a szerkesztői vesék titka; de hát ha ezen vesék — most már az újv közönségben nem nyilatkoznak, önként nem tesz-e vajjon jó szolgálatot ez ügynek, az, aki e kérdést nyíltan felállítván, a felettel adásra alkalmat nyújt? . . . Mivel pedig száz szász híve is egy a vége, én ezen vége számiban oda nyilatkozom, hogy valamint Geiza herczog azon szemrehányásra: miért van, hogy ő a keresztények istenségének is oltárokat emel a bálványoknak is áldozik? azt felelé; hogy elég gazdag arra, miszerint mindkét oldalról oló kíváncsiaknak megfőjtőhessen. úgy részéről azt tartom, miszerint Nögrádmegye művelt közönsége eléggé ért és áldozatkész arra, hogy a jövő évből is, mint eddig, két különböző pártmátyalat lapnak tisztességesen való fevállhatását biztosítsassa. — Én egy példányra praenumerálok. Csalamjai.

U. i. Apropos, Szerkesztő ur! ki az a Maxi, aki a mult számban oly sziverehatólag panaszkolva valami ármányos leányzó által lett megcsalattatását?

Hogy Maxi versekben adja elő panaszát, ez csak azt mutatja, hogy Maxi mivel ember, és hogy nem akarta feledésbe mentek látni a praecedens, melyet az ily félhivatalos panaszoknak köztü formában való előterjesztésére egy jegyző kandiátus ur tollából bíruak, de engedjen meg, a föltött csodálkozommat kell kifejeznem, hogy

Wipplingerstrasse, Hohenmarkt és Wollzeilen áthaladva a Ringre tért, melyen általi ismét a Burgba hajtott vissza. Átállhatlan népcsapat követé az ünnepegy maggas hősét, minden lépten a zeneajt tülharsogó "Hoh" kiáltásokkal üdvözölve. Nyolcz óra után a zenecsapatok is oszlani kezdenek a bannólk seregeivel együtt; 10 óra tájban pedig a kiváltságos is véget ért. A gyertya és gázlángok megteették kötelességüket, a többit a bécsiek szivere bizva.

Másnap, az az a jubilaris nap reggelén gyönyörű fényben kellt fel a nap, mintha szégyenlette volna a tegnap távollétében oly fényárban úzó várost rendezt téli borájában üdvözölni. Dolgperc és ágyádörgés kelté fel az alakokat csendes nyugalmukból hirdete a nagy nap megviradtát; a napi reveille jeladása volt ez, mely a hadügyminister rendelete folytán pont 6 órakor kezdődött az arenál előtt korán reggel ágyútelemek állították föl, hogy a 6-ik óratéas után szazegy lövés dörögje az ünnepegy üdvözletet; alig hangzott el az utolsó dörögés, mire valamennyi kaszárnyából doloos és zene-csapatok indultak ki, dobrószivaj és zene mellett bejárva a közelfekvő utczákat. — Nyolcz órakor minden kaszárnyában ünnepegyes isztisztizlet tartatot. Mindezek között legfényesebb volt az úgynevezett Alcer kaszárnyában; szöjünk tehát röviden erről, melyről különben is legtöbbet mondhatunk, miután itt tudósító személyesen jelen volt az egyház-fénykedéai segédletet. Nevezett kaszárnya második, négyzet alakú udvara már fél-nyolcz után meg-

Ön, mint akikhez Maxi érzékeny panaszával elsőleg folyamodék, aki mint fori utri usque juratus causatur advocatus e panaszt tárczájába boigtatá és advokátúra hozta, — hogy mondom ön nem adta eluésének mindjárt azt a tanácsot, miszerint föltéve, hogy az a leányzó, aki ellen a vád emeltetik, már nagykoru, moujen a mecsaal és rászodott Maxi egyenesen a királyi ügyészi hivatalba, ahol bizonyosan rajta lenének, miszerint Maxinak, ha a csala tényállódókat igazolui tudja, a mostani szigorú criminális eljárás alapján azon fehér személy ellenében teljes elégtétel szögáltassék. Csak ennyit akartam mondani.

Csalamjai.

Egyről-másról.

Ha az Ipoly nem vallaná magát a megyei ellenzék közlönyének, s ennek bizonyosságait nem hordaná homlokán a számban fogyni indult lapfelügyelőket neveit a hébe-korba nem hozna tisztoságos s általunk is becsült névvel alájegyzett cikkekkel, hajlandó volnánk agyonhallgatói ágaskodásait s nyugodtan várni, míg a türelmet vesztett közönség a részvételenység meleyégek tergebe nem fojtáná az iradalom e korcs szölyöttét, — így azonban oly elomi csapás-közt kell azt tekintenünk társadalmi és politiki életünk egyaránt, melyet ha jelenben nincs is módunkban elháritani, lehetőleg ellensúlyozni erkölcsi kötelességünk.

Akarják-e megyei ellenzékünk hangadói azon politiki irányt magukéan vallani, melyet az Ipoly a "Debreczen"-ből átvett cikkeitvel, talán öntudatlanul követ, — bár szeretnék tudni, — az uttal nem kutatjuk, de lehetetlen hiuunk, hogy helyes-hossék egyéb tekintetbeni magatartását a eljárás, miért is megének reputatioja érdekében azon, bár nem csekély áldozatra kérlük őket, hogy olvassák meg csak két-három számt ezen, a párt köpenye alatt impertinenskedő zuglapnak, hogy meggyőződjenek szavainak igazságról, s arról, hogy azon fegyver, melylyel ezen epigonok hadonázának, nem méltó a párthoz.

A legközelebbi számban még a tisztességesebbek közé tartozik; gyanúsítások és ferdítések azonban ebben sem hiányoznak. A többi közt azt mondja, hogy az Árvaszéki pályázókban nem volt annyi garancia, amennyit ezen fontos hivatal betöltésénél a megyei bizottságnak kívánt volna. Nem lenne szives legközelebb bővebben kimagyarázni, hogy mi féle garancia-

kat det? Erre annál kíváncsiabbak vagyunk, minthogy a pályázók, köztudomás szerint, ma is megyei tisztviselők s jelenlegi hivatalunk is megkíván bizonyos garanciákat, de meg kívánatos is, hogy a külső élet embereit ismerjük, hogy annak idejében, tájékozva legyünk, s kizsre nehebbük azon lappangó „szellemi kapacitások”-okat, kiket előre is többségben lát az Ipoly profétája. Ki tehát a szinai kisinyos gyantásait helyett. — Vagy csak halál után fogja megtartani felettük az arópogót, — mint a volt Arvaszéki elnök felett elég kimellettől, — midőn már nem szoríthat körbécset a kék? —

Legyen meggyőződve az Ipoly, hogy a N. L. 46. számában, korántsem tartja piom desidiriának azon törvényt, mely a törvényhatóság kötelességére teszi a községi rendszabályok alapjául szolgáló általános szabályrendeletek hozatalát. Erről lapunk 12. számának vezércikkében a egyebütt is bővebben szólunk s most azonban tovább mentünk s azt is mondtuk, hogy tekintve az eddig betervezett községi szabályrendeletek hiányosságait s különféléseket, „amelyek udva, ép oly kevés nehézségbe ütközött intézkedés lenne, ha a megye összes községi csekély kivételével, s itt ott némi változtatással egy és ugyanazon szabályrendeleteket fogadnának el s ez csak úgy lenne kivihető, ha a megye dolgoztatna ki ily szabályrendeletet a már betervezett s a még betervezendő munkálatok alapján, s azokat a községeknek elfogadás végett ajánlaná. A községek bizonyára szívesen hozzájárulának.” — Ha ezt sem érti meg, nem tehetünk róla, miután meg van írva, hogy contra stupiditatem etiam dii frustra pugnant. —

Törvényhatósági élet.

Nógrádmegyének az állami és egyház közötti viszony rendezése tárgyában a képviselőházhoz és Deák Ferencz nagy hazánkúhához intézett feliratát sietünk egész torjedelmében közölni.

Mélyen tisztelt Képviselőház!

Arad az. kir. város és Zemplénnégye közönségeinek az állami és egyház közötti viszonyok szabályozása tárgyában f. é. július 10-ikén a szeptember 3-án kelt, s voltunk pártolás végett közötti feliratát mai napon az ügy fontosságához méltó komolysággal és a vallásos érzelmek iránti kegyellel

tárgyalván, lelkünk tiszta meggyőződéséből családozunk nagy hazánkúhá Deák Ferencz Budapest belvárosi képviselő urnak f. é. június 23-án tartott országgyűlésen mondott programbeszédében Államférfiai nagyságához illő módon kifejtett azon nézetekhez, hogy szabad államban csak szabad egyház lehet, s ez a vallás felekezetei jogainak egyenlősítése mellett csak az állam és egyház közötti viszonyok törvényhozás által történendő oly szabályozásával érhető el, mely az egyház beldogmatikai — ügyeinek érintése nélkül, egyedül az Állam érdekeinek megővéására szorítatik; —

továbbá: hogy a házasságokra nézve törvényileg mondassék ki, miként a házasság nemcsak egyházi szertartás, hanem oly fontos polgári szerződés is, mely a polgárok törvényességének és örökleti jogának alapját képezi;

az egyházi javak különbözőségeinek meg az állam tulajdonát képező azon javaktól, melyek kulturális célokra szolgálnak; — tulajdonát úgy az állam, mint az egyház is megtartva, a nemű államjavarok egyedül kulturális célokra, az egyháziak pedig az illető egyház kulturális költégeinek fedezésére használtassanak; —

végre: hogy a kath. autonómia kérdését az illető hitfelekezetiell állami beavatkozás nélkül önmagok dönték el, s az állam ennel is csak az állami érdekek megővéására szorítkozzék; —

és hogy mind ezen nézetek nyilvánításaival érintett kérdések lehető óvatossággal tovább fejlesztve és érlelve — a vallási villongások kerülése mellett — az állami érdekeit illetőleg törvényhozás útján nyerjenek meg oldást, s ekin ezen ép oly kényes mint nagyonfontosságú ügy hazánkra nézve üdvös és tartós békét hozolag, s valláskülönbség nélkül mindenkiire megnyugtatólag intézethessék el, meggyék közöbaját; — minél fogva azon tiszteletteljes kérrással járunk a mélyen tisztelt képviselőházhoz: hogy a fentérintett viszonyokat Deák Ferencz nagy hazánkúháknak meggyékben is közzétartással és lelki meggyűvással fogadott e tárgybeli elvei és nézetei alapján hozandó törvény által mielőbb lehetőleg szabályozni méltóztassék.

Kelt, stb.

Mélyen tisztelt nagy hazafi!

A nagy hazafiak emlékkönyvének legfényesebb lapja sem fogja kellő fényben viaszárgározhatni hazánk egén tündöklő azon politikai bölcseségének csilagát, melylyel Önben szeretve tisztelt nagy Hazafi

különféle katonai jelképekkel, stb. dekoráltott. — A tábornokok hét asztalánál foglaltak helyet; Kuhn hadügyminiszter praesidit, jobbján Horst honvédelmi miniszter, balján Fehérvári államtitkár, ennek által-ellenében gróf Andrássy. Katonai szokás szerint csak egy toast mondatott a praesidens által, s hogy ez a nap bőséget éltet, igen természetes. — A hofburgi fogadtatás, mely a császári reouiternekben ment véghez, bizonyára a legfényesebb udvari ünnepek közé sorolandó, melyek a díszes termekben mindvégig lefolytak. Már két órákor telve voltak a tágas térégek, gyönyörű látványt nyújtva a díszes egyenruhát, valamint az izéles női toillettek által. A közönséges fekete frack, sőt az egyszerű paraszt öltözet is számosan volt képviselve. Fél kilenkor jelent meg az udvar, élén a császár és császárnéval; a császár marsallal egyenruhát viselt, a fejedelem aszony szürke, ezüstpelt himzett ruhát, széteresztett dás baját esilogo gyémánt díadem koronáza; a termen áthaladva, a császár először is Schwarzenberg és Ruzsicher bibornokokhoz fordult, míg a fejedelmek a jelenlévő hölgyeket mutatták be magának főndvar mesternője által. A társalgás fél 10-ig tartott, a midőn is a magas uraságok a karzaton rendezett buffetbe tértek, míg a vendégek az ehk elkészített helyiségekben különféle frissítőköt vének. Tíz órákor távoztott az udvar, mire a soírte s vele együtt a jubileumi ünnepegy is hivatalosan véget ért. Gy. S.

a gondviselés mirmek épen azon korralban állott meg, midőn a fel-tünk elviharzott politikai „hamok elháríthatására már gondolni is meg mertünk. — a magyarak Istentől küldött őrangyaloként tart föl Ön e nemzett előtt, s mi azazafüli szent érzelmeitől libetva követünk isten segítségével Ön által kitűzött azon zászlót, mely alatt alkotmányos szabadságunkat vissza nyerni, s azt az 1848-ik évben diadalra jutott s z a b a d s á g, egyenlőség és testvériség nagy eszméit testeseit törvények alapján tovább fejleszteni szerencsének valánk.

A történetirő imádvá Ön szellemét hozaszertelt lángjával fogja történelmünkben majd egykoron fölírni azon nagy érdemeket, melyeknek báronyi csekély részbeni felsorolása Ön szerény lelkületét most megértené, — ezen érdemek koszorúja sokkal is tömtebbé már, mintsem abba még valamit fűzni kellene; azonban szabad legyen ezen nagy érdemek koszorújából feltüntetni a vallás és lelkiismeret szabadságának azon virágát, melyet Ön mélyen tisztelt hazafi folyó év június 23-án tartott országos ülésén az állam és egyház közötti viszonyok szabályozása tárgyában mondott beszédével érdem-koszorújába fűzött, tiszta nemes lelkek és nagy bölcseségének ezen virága úgy állami mint családi életünkre is üdvös áldást, és békét léven hozandó, lelkünk tiszta meggyőződésével kívánjuk ezen virágot azon gyöngűdséggel és óvatossággal ápolni, melyet erre nézve nekünk ajánlani méltóztatott.

A vallásos érzelmek csendes tengerének — felzajlás ocsétn dűni szokott hajóit látjuk mi ezen villámháritó beszédben fékezni, és tisztázni azon ozeit, melynek felleget hazánk fölűjt is veszélyes árral borítatnak el, — tehát ismét és ismét mint őrangyal áll Ön szeretve tisztelt hazafi előttünk, fenlobogtatra a bekecsés és szertetet zászlaját magasztosan hirdoti azon igét, melyből a vallás és lelkiismeret szabadsága fog felvirágozni.

Mindezekért hálás köszönetet szavazva üdvözöljük Önt, üdvözöljük a legmélyebb tisztelet, és legtisztább szívűből eredő szeretet hangján, — áldottak legyenek művei, és engedje a jó Eg, hogy bölcs vezérlete alatt H a z á n k anyagi és szellemi felvirágozásán közreműködhetve, még sokáig felszökő öntudattal elmondhassuk:

áldás hazánkra, ennek nagy fia Deák Ferenczrel ki hogy állambölcsességével és honszeretével minket sok éven át, világítva és melegítve, boldogul és szerencsésen vezérelhesen, — legbuzgóbb ohajtásunk. Kelt a. t. b.

Nógrád vármegye közönsége.

Az u. n. bagatello ügyek tárgyában kelt felirat pedig a következő:

Mélyen tisztelt képviselőház!

Beregmege közönségének a törvénykezés és közigazgatás különválasztása által létesült jelen állapotunk tarthatatlansága iránt f. é. május 27-én 97. sz. a. telt s pártolás végett velünk is közötti feliratát mai napon tárgyalván, általában véve tudomásul vettük, de amennyiben ezen feliratban a kisebb pereit és rendőri ügyek egy részét a nagyobb elintézésének szüksége és módja is jelezteit, — erre nézve miután a nagyméltóság m. kir. igazságügyi miniszteriumhoz általunk e tárgyban még m. 1872-ik évi november 13-án 252. sz. a. intézett a. t. alatt másolatban ide mellélt feliratunk eredménytelen maradt, — tekintve különben ezen feliratokban kiemelt azon állapotot, mely szerint most bar mily csekély adóssági vagy rendőri kötelezettség csak a királyi bíróságok előtt lehet érvényesíteni, és e miatt a peres ügyek rendkívül nagy száma növekednek, s ezen növekedés a bírói személyzet számának folytonos szaporítását, a szaporítások pedig az állami kiadások növekedését okozzák; — egy hatóság jogkörének ily széles terjedelmén természetesen a másik hatóság körét szorítván meg, oly állapotot szül, mely háro következményeiben art magának a törvénykezési intézmény főszőlőjének az igazság kiszolgáltatásának, — art a köz-törvény-

hatósági tekintélyének — egy-egy bíróságok költözése pedig — minden esetben a közönség fel nem tudja azeztarás költség, legesekelyeb — adósság, vagy rendőri kötelezettség — egye is ügyveire kell bízni, s ez az első lépésnél is nagyobb kerül, a bíróság szabályozó távolabb lakókra nézve pedig még utóbbi fáradságot s meg nem térülő költözetet is okozván, sokan legigazságosabb ügyöket is inkább veszni engedik, mintsem a törvény útjára térjenek; — inuen van tovább az is, hogy a mezei gazdákra annyira üdvös 1840. IX. t. c. ma most már csak holt betű léven, mezei rendűrségünk nincs is! — inuen vannak végre azon mind inkább ballható panaszok, hogy a fontosabb ügyek elintézésére nincs a bíronak elég ideje, — a legesekelyebb ügy elintézésre is sok időbe kerül, — s némely kis követelés összeget a behajtási költségek felezik, stb. stb. azval az igazságszolgáltatás se jobb, se olcsóbb, se gyorsabb sem lett! — s mi ennek okát nem a szakképzett bírák hiányában, hanem egyedül abban találjuk, hogy minden peres ügyet — kivétel nélkül — bíróság kell eldönteni.

A törvénykezésnek ily mezei kiválasztása által létesült jelenlegi állapotunk tehát tarthatatlan léven, hazánk viszonyainhoz néptünk jelleméhez idomítandó oly rendszerre van szükség, mely nem csak elvben és elméletben, de gyakorlatban is jó és kivétel leand, s a naponként előforduló házi — ngyvezetett bagatell — és rendőri ügyek illetőségére nézve teendő változtatással érhető el.

Továbbá: tekintve azt, hogy szolgabíráknak — mint a köztörvényhatóság végrehajtó tisztviselőinek van ugyan elég teendőjük, de miután járásaik időszakonként bentani tartoznak, ez alkalommal s egykor székhelyeiken is módjuk és idejük lehet a lakosság egymás közötti kisebb peres ügyeit — költségekkel való terhelés nélkül sommás úton — elintézni, s ezt a lakosokat nem csak viszonyokra, de nagy részben még személyekre nézve is ismerő srogbírák a nép igazságérzetének s fogalmának sok tekintetben megfelelőbb s kielégítőbb módon intézhetik el közigazgatásilag, mint a törvényes formákhoz és székhelyhez kötött királyi járásbírák végezhetnek.

Végre tekintve még azt is, hogy köznéptünk nagyobb része nem csak jelenben de talán még évtizedek óta sem tudja megkülönböztetni a törvénykezési ügyet a közigazgatásitól, s az ezeket kezelő személyek hivatalok minőségére nézve sem tudván magát tájékozni, panaszos ügyével sok esetben illetéktelen helyen áll elő, s ezzel csak az agyazám és munkaszaporditok, az ügy pedig késleltetik; — de köztudomásra van az is, hogy kisebb peres ügyeink leginkább a nép egymás közötti — házi és családi — viszonyjaiból eredő oly követelésekből állanak, melyek erőseth jogi kérdések vitatása nélkül, s ekin bármely közigazgatási tisztviselő által — nagyobb jogi képzettség hiányának esetén is — a hazánk pozitív törvényeivel roha sem ellenkezi jovan és ez természetesen igazság szerint intézhető el, — ehez jár még a nép képviselőinek közreműködésével választott tisztviselők iránti bizalom, s a már minden úton s módon nyilvánuló közöbaját is, a nélkül hogy mi a törvénykezési ügyeket elvben és gyökében szerteni kívánók, azon alkotásos kérrással járunk a mélyen tisztelt képviselőházhoz, hogy a megközlött rendelen előforduló s lapunkban egyenként közötti házi viszonyokból eredő kisebb közöbaját behozonyítandó peres és mezei rendőri ügyeknek sommas úton közigazgatásilag lehető elintézését; törvényhozás útján eszaközölni méltóztassék. Kelt, stb.

Hírek.

Ó Felségó a király 25 éves uralkodásának évfordulati napján a helybeli kátholikus egyházbán ünnepeles isteni tisztelet tartott, melyen a megyei, törvénykezési s honvédelmistikar testületleg vett részt. — A megye által ez alkalommal monoasztit diákokülönbségben a fő- és alispánon kívül részt vettek még gr. Forgách Antal és Jó-

szef, gr. Berchtold Richard és Arthur, gr. Csobrián László, Plachy Tamás, Bosó Pál, Fráter Pál, Huszár István, Szechtovszky János, Imády Károly, Mayer Károly urak. A király és királyné kösülök többekkel kegyesen beszélgettek.

Losonczen általános négyzet létesítését pengetik, mistán a létező felekezeti saine szettel bíró négyzet, épen ezért nem képes számbarebétőbb eredmények létesítésére.

Adakozás. A megyei inségesek javára Huszár Károly ar 100 frtot adományozott. A magánadakozások eddigi eredménye 2334 frt. Örömmel jegyezzük fel ez alig várt eredményt a szerkesztőségünk is szivesen vállalkozik bármily csekély könyörömadomány közvetítésére.

Vettük a következő előfizetési, a megrendelési felhívást, Mikszáth Kálmán humorisztikus beszélyeinek 2 kötetére. Nem kis szolgálatot vélek tenni irodalmunknak, s a t. olvasó közönségnek, midőn a tehetéséges által szerző nagy érdekeltséget keltett beszélyeinek gyűjteményét közrebo-csátom. A gyűjtemény magában foglalandja a tehetéséges szerzőnek „ami a lelket meg-mérgeszi” című pályadíjjal, s „a kemény ember” című dícsérettel kitüntetett beszé-lyeit is. A két kötetre terjedő gyűjtemény előfizetési ára 2 frt. Az előfizetési pénzek, valamint a postai utánvét mellett teendő megrendelések 1874. évi január 15-ig alól-ított könyvnyomdájába (Budapest IV. megye-háztér 9. sz.) küldendők. Tíz egyszerre meg-rendelt példányra egy tiszteletpéldányt is szolgálok. A beszélygyűjtemények már sajtó alá adott két kötetét 1874. január vége-ig fogom a t. előfizetőknek a megrendelőknék szétküldeni.

Budapest, 1873. decz. 1. Vodianer F. nyomdatsajátídonos és kiadó.

— Melegén ajánljuk a szépirodalom kedvelőinek ezen egészeséges humorral írt magyar szamatú beszélyeket.

Halálhíradás. Ráth Károly, városunk egyik érdemes polgára f. hó 3-án élté 79 évében, a Podluzsányi Károly volt bíróság végrehajtó pedig nov. 28-án élté 63 évében F. Petényben elhunyt.

Gazdászlat.

A besavanyított zöld takarmányról.

Mikor sok takarmány van, akkor hiába beszél az ember a takarmány megtakarításáról, mert senki sem hallgat rá; valamint ritka falu bírja gondol arra, hogy jó karban van-e a tüzfecekendő (a mit vízi-puskának is neveznek,) csak mikor már ég a ház, vagy a pajta. Nekem azonban az a szokásom, és kívánom, hogy gazdatársaim is az legyen, hogy akkor gondolkodom a takarmánykészítésről, mikor takarmánybő-ség van; akkor aztán bizonyosan marad egy kazlacska vagy boglyácska a jövő esztendőre — avas szénának.

Igy voltam az elmúlt tavaszon is, mikor a buza, rozs horvoni kezdett. Sajnáltam, ha megdől, mert akkor előre is lemondhatok a termésről; de mit csináljak, ha már sarlózatnám is, hogy ha nem tudom a sok zöldet felélteti. A legeltetés már késő volt, mert a buza is, a rozs meg még inkább, szádba indult és haabau volt. Kasza vagy sarló után pedig a levágott zöld takarmányt kellett hordatni a földről, mert alatta a rend kipállott volna; szárításra meg még aprilis elején nem jó idő jár. Egyet gondoltam tehát, és a buzát megkaszáltattam; aztán a nagy angol lógerébelyest, melynek darabja Fehér Miklósnál Budapestben a Köz-telken 120 frt, és a melylyel — ha bele

egy lovat fogunk, háta mégé pedig egy ember áll — egy nap alatt 20 magyar hold kaszálónak a termését halbéjba (vastag rendbe) lehet összehúztatni; ezzel a vasge-reblyével — mondom — összehúztattam az apróságot, mi a kasza után hullott, s aztán a szekerre a rend mellé álltak, felrak-ták, és beboszták a csűrkeribe. Itt pedig az-alatt gödröket ásatattam 2 öl hosszúságra, és 1 öl mélységre, úgy, hogy a gödör oldala egy kicsi réstusot volt a feucse felé, és így a feucse valamivel keskenyebb volt a tetejénél. Ezekbe a gödrökbe lehányattam a zöld bózát, jól megfapostattam, mint a ká-posztát, a közepét jó ornosra rakattam, hogy legyen minek megülepdeni, és a kö-zepe nagyon be ne rogyják. — aztán jó szálas rozszalmával beszalmáztattam, hogy a takarások föld ne hulljon közé, s utol-jára beföldelíttem, de nagyon vastagon, körülbelül 3 lábnyira.

A gödrök néhány nap múlva valami keveset megülepdedek, a földélesen pedig repedések támadtak; ezeket beföldelíttem újra, és most már vártam 10 napig. Tíz nap elteltével felnyitattam a gödröt. A zöld bu-zából barnássárga lett és sounyadt, mint a jó vizes és szálmás trágya. De nem trágya lett ám belőle, hanem olyan takarmány, a melyet ökrök és tohén egyaránt nagy ked-vel és mohón evett; hiszen már a jó sa-vanykás-édes szaga is mutatta, hogy jó ta-karmánynak kell annak lenni.

A másik gödröt más 10 nap elteltével nyitottam fel. Ez az elsőől szememben sem különbözött; a harmadikban pedig, melyet újabb 10 napra, tehát a betaposástól szá-mítva 30 napra nyitottunk fel, a buza csak annyiban különbözött, hogy valamivel sa-vanyubb szaga volt. Mind annyit jól ette a jószág.

Ezen betaposás által azt értem el, hogy buzátam a megdőléstől megmentettem, és

keves költséggel sok és jó-takarmányt sze-retem olyan időben, mikor a száraz takar-mány már fogytán volt, zöld meg még — a rozson kívül — nem volt. Próbáltam ro-zsot is ilyen módon eltenni, de az megpen-dszedett, mert akkor már egészen szádba in-dult, sőt a kalászáat is kezdta hányni. A rozsnak a vastag csöves százaiban sok leve-gő van, uttől fogott penészt. Mert az a fo-dolog enél a betaposásnál, hogy a zöld takarmányt mentül jobban elzárjuk a leve-gőtől; ezt pedig úgy érjük el, ha mentül keményebben összotapossuk, és mentül vas-tagabban beföldeljük. Hiszen a káposzta is ugyanecek hamar meglágyulna és megpo-hadna ám, ha csak imigy-azony taposnánk be, és felülről a levegőtől el nem zárónk! Csak hogy a káposztától a levegőt nem úgy zárjuk el hogy beföldelődne, hanem az által, hogy levét hagyunk rajta, t. i. a ká-posztának a saját levét. A gondatlan gazd-aszony káposztájá hamar meglágyul és megpohad, mert a levét, mely bizonyos idő-műlva a levegő által megromlik, nem váltja fel elégzer friss lével. A romlott lé aztán a káposztát is megrontja.

Ezen a módon, a hogy itt leirtam, más zöld takarmányféléket is el lehet tenni hoz-zaszab időre, különösen télire. Répával, zöld kukoricza és egyebek mind jól állják a sa-vanyítást; csak arra vigyázzon, a ki meg-próbálja, hogy mentül keményebbre beta-possa, és mentül vastagabban beföldelje.

Ha pedig gazdatársaim közül egyik vagy másiknak egy vagy más kétsége volna a dolog körül, küzölje azt a szerkesztő nyilt postájában velem, és én szivesen fogok min-den kérdésöködére felelni, mert azt kívá-nom, hogy a jó terjedjen köztünk. F. G

Felelős szerkesztő:
Harmos Gábor.

Nógrádmegyebeli BÁGYON helységében mindenféle ital- és hus mérési regale egész évi jog, 7¹/₂ hold, illetőleg kaszáló föld és rét illetménynyel, és 2 szoba-, konyha-, ivószoba-, s istállóból álló és pin-czével ellátott épülettel, a jövő 1874-ik évi Sz.-György naptól számítandó 4 évekre a többet ígérés utján haszonbérbe kifog adatni; — ezen többet ígérés a Wodianer uraság tisztí lakán, a jövő 1874-ik évi Február 3-án délelőtti 10 órakor fog megtartatni, azon kijelentéssel, hogy kiki 100 frt. o. é. bánatpénzt tartozik az árverés előtt lefizetni, — a ki személyesen nem jöhet, írásbeli ajánlata is (offert) elfogadtatik, ha ahöz 100 forint bánatpénz mellékelve lesz; az offertek a többet ígérés be-végeztével fognak felbontatni, és lelkiismeretesen tekintetbe vétetni, az első kikiáltási ár 600 ft. o.é.

Ugyan ott, és ugyanakkor fog a bágyoni koresma is, az illető évekre, a többet ígérés utján haszonbérbe adatni, melyhez a szokott úrbéri félelvi bormérésen kívül vagyon 7 hold szántóföld egy kaszás rét, és egy koresma épület 2 szobával, konyhával, pinchével és istállóval ellátva, az első kiki-áltási ár 150 frt. offertek erre is elfogadtatnak, külön 25 frt bánatpénzzel ellátva.

Az offertek Géczy Diénes bágyoni közigazgató urhoz czimezendők, u. p. Szirák, Bágyon-ban; az elkésve érkezendő offertek tekintetbe nem jöhetnek.

Az Alsó-Bodonyi közbirtokos uraság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint ugyan e községben létező két koresma, mézszárzók, és egy patakmalom, minden hozzátartozókkal együtt 1874-ik évi aprilis hó 24-től fogva három évre többet ígérés utján haszonbérbe adandók.

A melyre is a haszonbérbe venni kívánók 1874-ik évi február hó 20-án meghívattak. A feltételek Petöffy János helybeli gazdatisztnél megtudhatók.

Kelt, Alsó-Bodonyban, 1873. decz. 5-én.

Árverési hirdetmény.

Melyszerint közhírré tétetik, miszerint a Simor Teréz-féle szűgyi birtok ez idei szóna, sarjú, búkköny és rozsa-zalma termése folyó év és hó 30-án reggeli 10 órakor készpénzfizetés mellett a helyszinén Szűgyben árverés utján elfog adatni.

B.-Gyarmattól nem távol fekvő 240 hold területű birtok szabad kézből eladandó. — Ertekezhetni ez iránt Pesten (Szénatér I szám) Dr. Wagner Géza, B.-Gyarmaton Harmos Gábor ügyvédnél.